

gørelseskommission har opgjort dette. Denne Paastand fra den paagældende Franskmands Side var i og for sig ikke rigtig, men den var forstaaelig, fordi man havde givet Grundlag derfor ved det urigtige Budget, som man mod vor Protest har gennemført her i Rigsdagen. Det virkelige Forhold er dette, at der vel ved Sammenligning mellem 1914 og Udgifterne for det Finansaar, vi staar i, vil være en virkelig reel Formindskelse, men denne Formindskelse hviler jo paa en Række af Indskrænkninger gennemført ved vore Forslag, ved vor Foranstaltning og gennem en Række besværlige Forhandlinger med de to Partier, som nu har Flertal her i Tinget, og disse Formindskelser er ikke fortsat ved den Militærordning, der nu er blevet gennemført. Den højtærede Forsvarsminister stod her og sagde ligesom glad triumferende, at Danmark stod saa godt i Forhold til de andre Lande; han pegede paa disse som en Art Toldere og Syndere i Sammenligning med os, thi vi var rigtignok kommet i Gang med Nedsættelserne, det var de andre ikke. Jeg maa tro, at naar den højtærede Forsvarsminister kan sige noget saadant, beror det paa, at han for nylig har overtaget Forsvarsministeriet, saa at han ikke har haft Lejlighed til at sætte sig ind i, hvad der foregaar i den øvrige Verden med Hensyn til Forsvarsvæsenet. Thi hvis den højtærede Forsvarsminister havde været paa det rene dermed, vilde han ikke have kunnet sige dette, saa vilde han vide, at der i en lang Række af Lande, smaa og store, ogsaa Stormagter, er foregaaet en Række af midlertidige Indskrænkninger, der svarer til de midlertidige Indskrænkninger, vi i sin Tid gennemførte, og som delvis er fæstnet ved den nye Ordning, og saa vilde han tillige vide, at med Hensyn til Planerne om en varig Ordning, en kommende Ordning, er der selv i Storstater paa Programmet Indskrænkninger af meget større Rækkevidde og Betydning for de paagældende Landes Militærvæsen end dem, der er gennemført ved den Ordning, vi har faaet vedtaget i Danmark. Jeg nævner kun dette, fordi den højtærede Forsvarsminister har ført disse Vildfarelser frem her overfor Tinget, ikke fordi jeg selv lægger megen Vægt paa disse Sammenligninger mellem danske Forhold paa dette Omraade og andre Landes Forhold. Jeg tror, at hvert Land maa indrette sig med Hensyn til sit Militærvæsen

ud fra sit eget Synspunkt og sine egne Interesser.

Jeg skal dernæst sige et Ord i Forbindelse med den Diskussion, vi forleden Dag førte om det danske Grænsespørgsmaal. Det ærede Medlem Hr. Holstein og det ærede Medlem Hr. Holger Andersen fremførte den Dag den Opfattelse, at der i Udtalelser af Hr. Kloppenborg-Skrumsager under Delegationens Ophold i Paris fandtes en Art Grundlag for den 3die Zone- Politik, som umiddelbart derefter blev ført. Der foreligger, saa vidt jeg forstaar, en eller anden Beretning senere af Hr. Kloppenborg-Skrumsager, som giver det Indtryk, at han skulde have taget saadant Forbehold under Delegationens Ophold i Paris. Dette er imidlertid ikke Tilfældet. Et saadant Forbehold er ikke taget ved nogen Forhandling i Kommissionen eller ved nogen Forhandling overfor de fremmede Magter. Der foreligger en dobbelt Redegørelse derfor. Den ene af disse Redegørelser er af den nuværende højtærede Statsminister, og jeg skal med den højtærede Formands Tilladelse oplæse denne. Den lyder saaledes: „Ønske om at gaa sydligere var der ikke hos de danske Medlemmer af Delegationen og heller ikke hos de sønderjydske. Nord for denne Grænse ligger nemlig alt, hvor der overhovedet kan være Tale om et dansk Folkeelement af nogen Betydning. Syd for denne Grænse findes kun Egne, hvor der ikke er noget dansk Element af nævneværdig Betydning. Og herom var der fuldkommen Enighed mellem Sønderjyderne, Andreas Grau og Kloppenborg indbefattet, at rent tyske Elementer, hvor der ikke en Gang er nogen levedygtig Spire til noget Dansk, ønskede man ikke inddraget. Helt tyske Landsdele med en tysk Befolkning uden noget dansk Folkeelement af Betydning ansaa man det for uheldigt og skadeligt at inddrage under Afstemningen; thi man vilde udsætte sig for, at disse Distrikter under en forbigaaende Bølge af Fortvivlelse stemte for at vende tilbage til Danmark, uden at der var nogen virkelig Holden fast ved Danmark, og Sønderjyderne fremhævede, at i saa Tilfælde vilde det Slesvig, som kom tilbage til Danmark, have en tysk Befolkning, der overvejede den danske. Det var særlig dette Hensyn, som det var Sønderjyderne meget om at gøre at fremhæve“. Altsaa Sønderjyderne, Hr. Kloppenborg-Skrumsager og Hr. Andreas Grau indbefattet, vendte sig efter den nuværende Stats-